

[P. M. Dam.]

med Norden gennem Danmark. Med den forståelsens ånd, der er kommet til orde i den ny styrelsesordning for Færøerne, vil samhörigheden med Norden gennem Danmark være det stærkeste værn for bevarelse af færingerne som en særlig nordisk nation med deres særprægede nordiske sprog og kultur. Bevarelsen af Færøerne som en særlig nordisk nation har ikke alene den samme kulturelle og følelsesmæssige værdi for færingerne, som bevarelsen af det danske sprog og den danske kultur har for danskerne, men føles også af flere og flere inden for de nordiske nationer som værende af umistelig værdi for Norden. Det er denne nordiske broderskabsfølelse, der har fortrængt fortidens hersker- og magtfølelse de nordiske nationer imellem, og som i dag symboliserer den vældige ændring i de nordiske folks mentalitet, den mentalitet, som i denne kolde verden evner at give et forjættende håb til alle dem, der trods de mægtiges hensynsløse spil om magten ikke vil opgive troen på muligheden af en lykkelig sameksistens nationerne imellem.

Det er vor pligt at hæge og værne om og styrke denne mentalitet, hvad man kan gøre bl. a. ved at henlede hinandens opmærksomhed på forglemmelser og forsømmelser på områder, som måske ved første øjekast forekommer uvæsentlige og ubetydelige, men som dog er af den natur, at de let kan afstedkomme misforståelser og irritation og således fordunkle den lykkefølelse og det gode resultat, man ellers havde opnået.

I overensstemmelse hermed tillader jeg mig at henlede mine venners opmærksomhed på den utilfredshed, der er kommet til orde på Færøerne over, at man savner den sjette nordiske svane på det for nylig udstedte frimærke, der skal symbolisere de nordiske nationers broderskab og enhed. Jeg tillader mig ligeledes at henlede opmærksomheden på, at man på Færøerne savner en repræsentant fra Færøerne i Nordisk Råd. Føler den sjette svane ensomhedens og forladthedens kulde, må det vel også være således, at de fem andre svaner savner noget af den fulde lunhed og rigtige glæde, som det fuldtallige følgeskab giver. Brødrene i Nordisk Råd ville under ingen omstændighed have tabt noget, men symbolikken ville tværtimod

være fuldkommen, hvis man havde en repræsentant for de færøske brødre bænket sammen med de andre til forhandling om fællesskabets veje til Nordens lykke.

Fordømmelsen af al forskelsbehandling og erkendelsen af lige ret til livets åndelige og materielle goder for alle mennesker uden hensyn til stand, race eller geografisk placering særpræger og kendetegner Nordens livsetik blandt nationerne i dag. Besjælet af denne mentalitet — forstærket af lykkefølelsen ved at være sluppet ud af diktaturets klør — tog man det fra dansk side som en selvfølge, at man i den nye styrelsesordning tilstræbte en ligestilling mellem det danske folk og det færøske folk på alle områder, sociale og skolemæssige såvel som erhvervsmæssige. Jeg vil gerne nu ved afslutningen af denne folketingsperiode benytte lejligheden til at bevidne det høje ting og den høje regering min taknemlighed herfor og for de skridt, man er nået fremad, skønt det må erkendes — Rom blev ikke bygget på én dag — at der endnu, både socialt, skolemæssigt og erhvervsmæssigt, er en del tilbage at ønske. Men man er som sagt på vej fremad.

I indeværende samling blev det således vedtaget, at folkeforsikringsloven, som betyder en ny epoke i den sociale forsorgs udvikling i Danmark, der i forvejen stod som et forbillede på det sociale område, kan sættes i kraft på Færøerne, når lagtinget og landsstyret måtte ønske det. De straks efter gennemførelsen af hjemmestyreordningen vedtagne love til forbedring af de sociale forhold på Færøerne har haft den allerstørste betydning for øernes befolkning.

Af de opgaver, der ligger nærmest, og som trænger sig på i den kommende folketingsperiode, kan nævnes:

Forbedring af hospitalsforholdene i Klaksvig og Thorshavn, herunder opførelse af et moderne sindssygehospital, som man har savnet meget på Færøerne.

Reorganisering af det højere skolevæsen med opførelse af skolebygninger og etablering af en kostskole.

Ligesom den sociale forsorg er både syge- og skolevæsenet fællesanliggender, og det er mit håb, at det kommende høje tings ærede medlemmer og den høje regering vil indtage samme principielle standpunkt, som blev taget i folkeforsikrings-